

Стоянъ Ц. Даскаловъ

На София

Като лисица се слагаше Цекунъ край положитѣ, грабваше топлитѣ яйца и веднага ги обръщаше въ пари. Така ваксената му кутийка тайно се пълнѣше съ левчета, а въ душата му нарастваше надеждата, че и той ще отиде на екскурзия, ще види София и... ще си купи гумена топка. А тогава по-голѣмъ отъ него на свѣта не ще има. Ще захвърли шитата парцалива и мръсна топка и вмѣсто нея ще заплѣска нова, гумена. А децата ще се трупатъ на орлякъ покрай него и ще се молятъ:

— Цекуне, дай ми да я ритна веднажъ!

Той гордо ще ги изгледва и ще имъ отвръща:

— Пари дай, па тогава...

Така си мислѣше Цекунъ, но когато учителътъ имъ съобщи, че само за пжтъ трѣбватъ 40 лева, той съвсемъ обърка концитѣ. Бѣше събралъ всичко на всичко 10 лева — за какво по-напредъ — за пжтъ ли, за топка ли! Ехъ, защо не може нѣкакъ си кокошкитѣ да носятъ по три пжти на день!

И започваше тогава да разправя на другарчетата си:

— Ей, събирайте пари за топка! Ще правимъ дружество, като врачанитѣ. Ще играемъ на врати...

А вечеръ, когато се прибираще татко му отъ работа, Цекунъ сѣдаше до него край огнището, слагаше ръка на колѣното му и почваше: такава и такава щѣла да бже екскурзията, съ намалени цени, безплатни квартири, всички отиватъ, щѣли да видятъ такива работи, дето ги нѣма нийде по свѣта.